

De veilige kinderkamer wordt steeds onveiliger

THEATER KIND

★★★★★

Alexandra Broeder confronteert haar jonge publiek met een onderhuidse, schemerige wereld.

ALMERE Het lijkt een klassieke kinderkamer, zo uit een Oudhollands plaatje geknipt: houten hobbelpaard, krullerige twijfelaar, grote klerenkast, antiek bureautje en speelgoed vleugeltje. Alles pais en vree. Maar vanaf het moment dat de keurig geuniformeerde kinderen met glad gekamde haren door de gazen achterwand heen schemeren, dringt een sinistere sfeer de speelkamer binnen. Wiedewiedewiet, zingzegt het zevental samenzweerderig.

Vanavond spelen ze het spelletje van Claartje: de Grote Wegloopshow. Maar vrolijk wordt het niet. Eerder een grimmige, onheilspellende vertoning die ondanks zijn bizar clowneske uitdossingen dicht tegen de werkelijkheid aanschurkt. Want nadat Claartje haar alleenstaande, klagerige moeder een afscheidsbriefje heeft geschreven en met haar koffertje is vertrokken, komen uit alle hoeken en gaten van die vredig ogende kinderkamer duistere figuren tevoorschijn. De veilige speelkamer wordt steeds onveiliger: een zwijgende rij kinderen verleidt Claartje met megalolly's zich aan te sluiten bij het legioen dat zonder ouders kan. Want ouders kunnen ook steeds vaker zonder kinderen, merken ze door scheidingen en buitenechtelijke ongelukjes.

In alles ademt de voorstelling *Kind* de handtekening van de jonge, getalenteerde theatermaakster Alexandra Broeder. Recent ontving ze het Prins Bernhard Cultuurfonds Theater Stipendium voor haar verontrustende voorstellingen. Daarin spelen kinderen vaak de rol van volwassenen en wordt de veronderstelde intimiteit en loyaliteit tussen ouders en kroost onderuitgehaald.

Broeder wist in haar eerste locatievoorstelling *Wasteland* (2007) een Hitchcockiaanse sfeer op te roepen tijdens een dropping in de bossen van Terschellinger Oerol. De opvolger *Candyland* confronteerde volwassenen met manipulatieve kinderen die snoep trakteerden. En in de bejubelde theatervoorstelling *Nature or Nurture* imiteerden kinderen de met drank en sigaretten overladen relationele hel waar volwassenen zich vaak in manoeuvreren.

Alles ontspoot altijd geleidelijk in

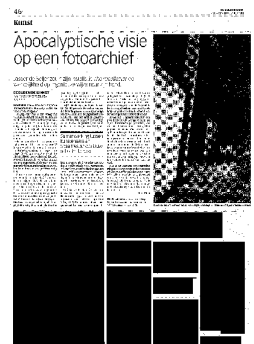
de griezelvoorstellingen van Broeder. Ook als ze zijn bedoeld voor kinderen vanaf 9 jaar. Broeder confronteert haar publiek met een onderhuidse, schemerige wereld op de grens van fantasie en werkelijkheid. Haar onheilspellende theatertaal wint aan kracht door haar strenge maar consequente regie van jonge kinderen die in verzet komen tegen het onvolwassen gedrag van volwassenen.

In *Kind* levert dat soms nog wat gespannen spel op, in één doorlopend ritme. Maar als dit kroost uit Almere eenmaal op timing durft te spelen met hun clowneske koppen en uitgelopen schmink, krijgt *Kind* bijna de gruwelijke lading die de film *Oude Tongen* had van Gerardjan Rijnders. Achter de gordijnen, in de spiegel, tussen de lakens: hoe onschuldig zijn die aftelrijmpjes eigenlijk, wiedewiedewiet?

Annette Embrechts

Kind door BonteHond. Vanaf 9 jaar.
Tekst en regie: Alexandra Broeder.
31/10, Schouwburg Almere. Tournee
t/m 8/5. bontehond.net

Kinderen in opstand tegen onvolwassen volwassenen

**'Kind' door BonteHond, waarin intimiteit en loyaliteit tussen ouders en kroost
bruut onderuit wordt gehaald.** Foto Annette Kamerich & Peter Budwilowitz